

κεφαλαλίαν. Ένεκα τούτου ἔλθων τῇ ἐπαύριον εὐ-
 χόως νὰ τὴν μαγνητίσω, ἔπειτα μαγνητι-
 κόν ριζομακρὸν περιτυλιχθὲν εἰς τὴν κεφαλὴν τῆς
 ἔπευσε ἐντελῶς τὸ πάθος τῆς.

Ἐπιβὴ τις θεὸς μου ἔπαυσε πρό δέκα ἐτῶν ἀμαύ-
 ρωθήγησα ὑάτον πρὸς τὸν περιφρονητῶν Παρισίων
 κλητήν Chapelain· οὗτος δὲ τὸν ἐβαλλεν εἰς κοινω-
 νία μετὰ τινος ὑπολάλου, ἧτις συμβούλιε ἀντὶ πά-
 ρθης θεραπείας καὶ τὸν μαγνητισμὸν, συγκε-
 κλημένους μάλιστα τῆς ἐνεργείας του κατὰ τὸ ἐμπρό-
 σθεν τῆς κεφαλῆς μέρος· ἀλλ' ἀναγκασθεὶς ἐκ περι-
 τείας ὁ θεὸς μου ν' ἀναχωρήσῃ ἐκ Παρισίων, δὲν
 ἠθέλη νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν παραγγελθεῖσαν θεραπεί-
 α· σκοπεῖ ὅμως ἐκκαίριος δραζάμενος νὰ ἐπιστρέψῃ
 εἰς εἶ.

Πᾶγμα ὅμως παράδοξον· ἐπειδὴ συνιστᾶται συμ-
 βῆ τις ὕλική καὶ ἠθικὴ μεταξὺ τοῦ μαγνητιζομένου
 καὶ τοῦ μαγνητιζομένου, τὰ ὅμοια τῆς ἀνωτέρω
 κίσεως παρεκλήθησαν πρὸς καιρὸν, καθὼς ἦσαν
 ἄλυτα, τὰ τοῦ θεοῦ μου. Διότι ἀφ' οὗ ἐξύπνησε
 ἡ ἰδύνατο νὰ ἀνοίξῃ τὰ βλέφαρά τῆς καὶ τοῦτο
 ἔκτισας, ὁ δὲ δεξιὸς αὐτῆς ὀφθαλμὸς διέκεινεν εἰς
 τὴν ὥραν ἀμαυρότερος καὶ δυσκινήτοτερος τοῦ ἐτέ-
 ρου· ἀλλὰ καὶ ὁ θεὸς μου ἐβλεπεν ὅπως οὐ μόνον διὰ
 τὸ ἀριστεροῦ, ἀνέλαβεν ὅμως μετὰ τινος χρόνου τὴν
 ἐντελῆ διὰ τῆς συντόνου θελήσεως τοῦ μαγνη-
 τιστῆ.

Ἐκ τοῦ K. Chapelain εἶδον κυρίαν τινὰ N. κόρην
 κινάτου στρατηγῷ, ἀναδεκτῇ δὲ τοῦ Ναπολέοντος,
 ἧτις ὅταν ὁ εὐστοχώτατος οὗτος μαγνητιστῆς ἰά-
 σθηται· ἐπειδὴ ἀποκοιμισθεῖσα ἀπετηρήθη τὸ πάθος
 ἐκ τοῦ K. . . (Cloquet) ὅθεν ἔκτοτε ἀπο-
 κτισθεὶς τῆς τὸν μαγνητιστῆν.

Ἄλλο παράδοξόν ἐστις φανῆ καὶ ἡ σύγχρονος
 κίσις τῆς ἐκστάσεως ἀπὸ ἀνθρώπου εἰς ἄνθρωπον.
 Ἐπιβὴ κατ' ἰσοχὴν θαυμαστὴ καὶ περίεργος εἰς
 τὴν Γαλλίαν Clermont (Auvergne 17^η Ἰουλ
 1837) συμβεβηκός, τὸ ὅποιον ἀναφέρει καὶ ὁ ἰατρός
 M. Lucas εἰς τὴν δοκτορικὴν θέσιν του ὡς μαρ-
 τυροῦντο, ὑπὸ πασῶν τῶν πολιτικῶν ἐφημερίδων
 πρωτεύουσας κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν.

Ὅτι ἐγράφε πρὸς φίλον του περὶ τοῦ προκειμένου ὁ
 κ. Dauteroche ὁ ἰδιωτικὸς σχολεῖα τοῦ K. Dauteroche

ἠκούσθη τὸ θαῦμα τοῦτο . . « Ὑπάρχουσι δύο κοι-
 τῆς εἰς τὸ ἡμέτερον παιδαγωγεῖον, ὁ μὲν εἰς τὸ
 ἀπέδον ὅπου κοιμᾶται ὁ διευθυντής, ὁ δὲ εἰς
 τὸ ἀπέδον, ὅπου κοιμῶμαι ἐγὼ μετὰ τῶν ἄλλων
 μαθητῶν. Περὶ τρίτην ὥραν τῆς πρωίας ἤκουσά
 μου λαλοῦντος ἐπάνω ἡμῶν πρὸς τὸν πλείστον του
 ἀπέδοντα μαθητῆν, ὅστις ἀποκρίνεται· ἔπειτα οὗτος
 εἶπε πρὸς τὸν ἄλλον γείτονα καὶ οὕτως καθέξῃς, ὥστε
 ἕκαστος ἐκ τούτου τρομεροῦ· διότι οἱ μὲν
 ἦσαν νὰ φωνάζωσιν, οἱ δὲ νὰ ψάλλωσιν, καὶ οὗτοι
 νὰ ἀπαγγέλλωσι τὸ μάθημά των, ἐκείνοι δὲ νὰ δια-
 κρινῶσι Γερμανιστὶ καὶ Ἀγγλιστὶ, ἄλλοι δὲ νὰ διη-
 γουνοῦσι φανταστικὰς ἱστορίας. Μετὰ δὲ μίαν ὥραν τοι-
 κῶς φωνάζοντες πάντες σχεδὸν γυναι, ὡς
 ἐπὶ τῆς κλίσης, ἔλεγον ὅτι ἰκανῶς ἐμελέτησαν, ἤδη

δὲ ἦτο καιρὸς διασκεδάσεως. Τοῖς διατάττωνά παύσωσι,
 διότι ἡ ὥρα εἰσέτι δὲν ἦλθεν· ὅθεν ἐπίστρεψαν εἰς τὰς
 κλίνας των, νομίζοντες ὅμως ὅτι ἔρχονται εἰς τὰ
 θρανία τοῦ σπουδαστηρίου των! Ἐν τούτοις ἡ ταραχὴ
 ἐξήκολούθει σκανδαλώδης, αἱ δὲ ἀπειλαὶ μου οὐδὲν ἀπέ-
 φερον ἀποτελεσμα· ἐπειδὴ δὲ ἐνόμιζον ὅτι ἤδικουνο
 κωλυόμενοι νὰ ἐξέλθωσιν εἰς ψυχαγωγίαν, ἐπέπεσον
 εἰς τὴν κλίνην μου καὶ ὁμοθυμαδὸν μὲ ἐτυπον δι' ἀλ-
 λεπαλλήλων πυγῶν· τινὲς μάλιστα μου ἔρρᾶντιζον τὸ
 πρόσωπον διὰ τοῦ παρακειμένου ὕδατος, ἐν ᾧ ἄλλοι
 ἰταμώτεροι κτείφερον κατὰ τῆς κεφαλῆς μου καὶ τὴν
 λάγνην αὐτήν. Τότε ἀναγκασθεὶς νὰ ἰερωθῶ, ἐπεμ-
 λήθην νὰ τοὺς ἐξυπνίσω ἀλληλοδιαδόχως· αὐτοὶ ὅμως
 μὲ προτέβαλλον ἄλλοι μετ' ἄλλους, ὥστε ἀπληπίσθην νὰ
 κατορθώσω τι, ὅλος δὲ ἐ κοιτῶν ὠμοίαζε τότε πρὸς τὰ
 ὄμοια τὰ φρενοβλαβείων. Μετὰ ταῦτα τινὲς μὲν ἐ-
 κούβισαν ἐπὶ τῆς κλίνης των αὐτῆς, οἱ δὲ ἐξήπλουοντο
 ἐπὶ τοῦ δαπέδου, ὡς ἂν ἤθελον νὰ κολυμβήσωσιν, ἢ
 διάφορα ἄλλα σχήματα ἐπετηδεύοντο παραξένα, δηλ.
 γραστῆς, ἀναγνώσεως κτλ.

Ὅτε δὲ ἦλθεν ἡ ὠρισμένη ὥρα τῆς ἀφυπνίσεως,
 ἠγέρθησαν μὲν πάντες κατὰ τὴν διαταγὴν μου καὶ
 ἐνεδύθησαν μάλιστα· ἀλλ' εἶχον πάντοτε κλειστὰ τὰ
 ὄμοια· ἀντὶ δὲ νὰ καταδῶσιν ἅπαντες ὁμοῦ, κατέ-
 βαινον διαδοχικῶς ὡς ἤθελον· ἀφ' οὗ δὲ ἔρθεσαν εἰς
 τὴν αὐλὴν, ἐπεδόθησαν παλιν εἰς διαφόρους ἀτάκτους καὶ
 παιδαριώδεις κινήσεις.

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ καταστήματος προκύψας τὴν κε-
 φαλήν του ἐκ τῆς θυρίδος εἶδε τὰ γινόμενα, ἀλλ' οὐ-
 δαμῶς ἐθαύμασεν· ἐπειδὴ τὰ αὐτὰ ἤδη ἐγίνοντο καὶ
 εἰς τὸν κοιτῶνά του. Πάντες τότε οἱ μαθηταὶ συναλ-
 θόντες εἰς τὴν αὐτὴν αὐλὴν ἐξήκολούθησαν τὰς αὐτὰς
 ἀταξίας· δώδεκα δὲ ἐξ αὐτῶν, οἵτινες διέκεινον φρε-
 νήρεις ὡς ἐγρήγοροι, ἐπιχειρήσαντες νὰ σωφρονίσωσι
 τοὺς συναδέλφους των ἐμολύθησαν παρὰ τῆς νόσου,
 καὶ περιέπεσον εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν . . . Οὕ-
 τε ὁ ἰατρός προσκληθεὶς εἰς βοήθειαν ἐδυνήθη νὰ ἐ-
 πινοήσῃ τινὰ τοῦ κακοῦ θεραπείαν. Πολλοὶ ἐρωτώμενοι,
 ἢ καὶ αὐτομάτως ἀπεκρίνοντο ὀρθότερον καὶ ἐτοιμώ-
 τερον περὶ διαφόρων μαθημάτων, οἷον φυσικῆς, μαθη-
 ματικῆς ἱστορίας καὶ ἄλλων παρὸ ἐπὶ τῆς ἐγρηγόρου
 αὐτῶν καταστάσεως.

Ὁφελούμενος ἐκ τῆς εὐκαιρίας ταύτης ὁ ἀδελφὸς
 τοῦ Διευθυντοῦ ἱερεὺς παρευρεθεὶς ἐκεῖ καὶ ὡς ἔχων
 τοῦ μαγνητισμοῦ γινῶσιν ἠρώτησέ τινος ἐκ τῶν μα-
 θητῶν διάφορα πράγματα. Εἶπε π. χ. πρὸς τινὰ ὑπα-
 γε εἰς Παρισίους, εἰς τὴν δαίνα ὁδὸν καὶ οἰκίαν εἰ-
 πέ μοι τὸν ἀριθμὸν αὐτῆς, πῶς ὑπάρχει διατεθει-
 μένη ἡ αὐλή; τί βλέπετε εἰς τοὺς θαλάμους; κτλ. Εἰς
 πάντα δὲ ταῦτα ὁ νέος ἀπήντα εὐστοχώτατα, ὡς ἂν
 παρευρίσκετο εἰς τὸν τόπον, ἢ ἐγνώριζεν αὐτὸν καὶ τὰ
 πρόσωπα. . . Πρὸς ἐμὲ δὲ ἐρωτήσαντα ὅποια ἦτο ἡ ἀπὸ
 πατρὸς προμάμμη μου, ἀπεκρίθη τις, ἐνάρετος γυνή·
 ὅτι ἐγὼ ὠμοίαζον πολὺ πρὸς τὸν πατέρα μου, ἢ δὲ μήτηρ
 μου ἐκινδύνευσέ ποτε ν' ἀποθάνῃ ὑπὸ νόσου κατὰ τὴν
 μεγάλην παρασκευὴν . . . Πάντα δὲ ταῦτα ἦσαν ἀλη-
 θέστατα.